

РЕШЕНИЕ

№ 2113

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **10101** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128а, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба от П. Т. Н., К. Н. С. и Н. К. С., и тримата от [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. Д., срещу кмета на Столична община с правно основание чл.128, ал.1, т.8 във вр. с чл.128а, ал.1 от АПК и с предмет прогласяване нищожността на влязло в сила решение № 1141 от 23.02.2022 г., постановено по адм. дело № 4913/2019 г. от Административен съд – София град, второ отделение, 56-ти състав. За да обосноват претендираната нищожност на влезлия в сила съдебен акт, ищците се позовават на решение № 10 от 26.07.2022 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 21/2021 г., постановено след влизане в сила на съдебното решение, чиято отмяна се иска, в производство против заповед № СОА19-РД40-29/09.04.2019 г. на кмета на Столична община за отчуждаване на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.204.1289 (застроен) – собственост на ищците. Претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът – Столична община в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалните си представители юрк. Л. и юрк. И. оспорва исковата претенция като неоснователна. Иска се отхвърлянето ѝ, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, като

прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Производството по адм. дело № 4913/2019 г. на АССГ, второ отделение, 56-ти състав, е било образувано по жалба от П. Т. Н. и К. Н. С. против заповед № СОА19-РД40-29/09.04.2019 г. на кмета на Столична община (СО) за отчуждаване на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.204.1289 (застроен), с площ за отчуждаване 115 кв.м, съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.204.1131 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-50/20.06.2016 г. на изпълнителния директора на АГКК, находящ се в [населено място], район „К. село“, [улица], попадащ в улица във връзка с реализацията на обект: „Транспортен тунел под [улица]с прилежащи рампи по [улица]и [улица], подлежащ на отчуждаване съгласно действащ план за регулация и застрояване на кв. 1, м. „Хиподрума“, одобрен с решение № 64 по Протокол № 32/10.12.2001 г. на Столичния общински съвет, предвиждащ изграждането на обект публична общинска собственост и е определена стойността на паричното обезщетение.

С определение № 3938/27.05.2019 г. по адм. дело № 4913/2019 г. производството по делото е спряно на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК до приключване на производство по адм. дело № 5132/2019 г. на АССГ, образувано по жалба на П. Т. Н. и К. Н. С. против решение № 64 по протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС, в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.204.1131. С решение № 4008/20.07.2020 г. по адм. дело № 5132/2019 г. на АССГ жалбата е отхвърлена. Решението е влязло в сила на 17.03.2021 г. (оставено в сила с решение № 3507/17.03.2021 г. по адм. дело № 10605/2020 г. на ВАС).

С определение от 13.05.2021 г. производството по адм. дело № 4913/2019 г. на АССГ е възобновено. На 13.10.2021 г. по това дело е депозирана жалба от Н. К. С. с искане за прогласяване нищожността на заповед № СОА19-РД40-29/09.04.2019 г. на кмета на СО. С протоколно определение от 13.10.2021 г. искът за обявяване на нищожност на заповед № СОА19-РД40-29/09.04.2019 г. е присъединена за съвместно разглеждане с жалбата срещу същата заповед и Н. К. С. е конституиран като заинтересована страна.

По допустимостта на иска:

Предявен е установителен иск с предмет обявяване на нищожност на съдебен акт, постановен от Административен съд - София-град. Съгласно разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 от АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища. Искът е предявен от лица с правен интерес от завеждането му – страни в производството по адм. дело № 4913/2019 г., по което е постановено съдебното решение, чиято нищожност се претендира. Съдебната практика приема, че искът за обявяване на нищожност на съдебен акт е допустим, когато този акт не е бил предмет на касационна проверка. В случая се касае за окончателно съдебно решение, постановено в производство по реда на чл.27, ал.1 от ЗОБС. По изложените съображения искът е допустим.

Разгледан по същество е неоснователен. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни решения. В правната теория и съдебната практика се приема, че нищожността на съдебните решения е резултат от наличието на изключително тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган при постановяването им. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното

сформиране на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебния акт или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение ще е налице в случаите, когато решението е постановено от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; устното или неподписано решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; изразяващо волята на съда по начин, който не позволява да се изведе, макар и чрез тълкуване, нейното съдържание. Следователно, „за да бъде обявено едно съдебно решение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в решението воля или много тежък порок във формата на решението“ (решение № 2852 от 27.02.2012 г. по адм. дело № 7813 от 2011 г. на ВАС, VII отд.).

В случая с исковата молба се изтъкват доводи, които са по съществото на спора и касаят неговата правилност, с което се цели преразглеждане на влязло в сила съдебно решение.

Основанието за искане за обявяване на нищожност на решение № 1141 от 23.02.2022 г. по адм. дело № 4913/2019 г. на АССГ, 56-ти състав, е приключилото с решение № 10 от 26.07.2022 г. по конституционно дело № 21/2021 г. производство пред Конституционния съд с предмет сроковете по § 23 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО. С посоченото решение КС обяви за противоконституционен § 23 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО (обн. ДВ, бр. 31 от 10.04.2018 г.), с който се предвиждаха удължени срокове във връзка с чл.208 от ЗУТ, дадени в чл.17, ал.1, т.1 от специалния закон ЗУЗСО, според който за обекти на техническата инфраструктура - за първостепенна улична мрежа, за метрополитена, за трамвайни и железопътни линии, за обекти на зелената система и за съоръжения за третиране на отпадъци, отчуждителната процедура следва да не е започнала в срок от 15 години, като съобразно ал.2 на чл.17 от ЗУЗСО този срок започва да тече от приемането и влизането в сила на ЗУЗСО - 28.01.2007 г. Следователно, срокът за започване на отчуждителната процедура към момента на издаване на оспорената заповед още не е бил изтекъл.

Съгласно предвиденото в чл.151, ал.2, изр. последно от КРБ, обявеният за противоконституционен акт не се прилага от деня на влизането на решението в сила. Следователно отмяната е занапред (ex nunc), поради което отмяната на §23, ал.1 на ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО е неотнормима към законосъобразността на приключилото преди постановяване на решението на КС производство по отчуждаване. Действието на решенията на КС занапред е обсъдено и с негово решение № 3 от 28.04.2020 г. по конституционно дело № 5/2019 г., което действие се оправдава с необходимостта от правна сигурност.

При това не може да се приеме, че е налице неразбираемост на волята на съда, която да не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването. В съдебното решение са изложени подробни съображения, за да се обоснове извод за неоснователност на жалбата. Съдържащите се в иска доводи, както вече беше отбелязано касаят правилността на решението, поради което не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство.

Решението, чиято нищожност се претендира, е постановено от законен състав в рамките на правораздавателната власт на АССГ. Изготвено е в писмена форма, с всички необходими реквизити и е подписано от съдията. Волята на съда е ясна и е недвусмислено изразена. Не се установява невъзможност да бъде разбрана волята на

съда.

По изложените съображения искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд-София град, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на П. Т. Н., К. Н. С. и Н. К. С., и тримата от [населено място], за прогласяване нищожността на съдебно решение № 1141 от 23.02.2022 г., постановено по адм. дело № 4913/2019 г. от Административен съд – София град, второ отделение, 56-ти състав.

ОСЪЖДА П. Т. Н. с ЕГН [ЕГН], К. Н. С. с ЕГН [ЕГН] и Н. К. С. с ЕГН [ЕГН], да заплатят на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: